

הרבנות לא מאשרת יבוא בשר

הרבנות הראשית מסרבת להוציא היתרי יבוא לייבוא הבשר לסוגיו. הרבנות ומשרד החקלאות רוצים לא לך את ועדת הכספים של הכנסת לאישר היטלי יבוא בשיעור 2% על יבוא הבשר, כדי לממן, כביכול, נסיעות של משגיחי כשרות לחו"ל לבדיקת הייבוא. אם יאושר ההיטל, הוא יכניס לרבנות 12 מיליון דולר בשנה. הוצאות הרבנות כיום על נסיעות משגיחים לחו"ל הן 100 אלף דולר בשנה. כיום משלמים הייבואנים לקרן

מיוחדת של הרבנות הראשית, המממנת נסיעות משגיחי כשרות להכיר בהיתרי הכשרות של רבנים בחו"ל, ודורשת היתרים של משגיחים מטעמה. מבקרה המדינה מתח ביקורת על הסדר זה, שבו יש קשר ישיר — ולא מעוגן בתקנות — בין היבואן למשגיח. משרד החקלאות הציע היטל בשיעור של 0.2% למימון הנסיעות. אולם שר החקלאות, זבולון המר, הביא לועד התיאור של כלכלה הצעה להיטל של 2%, וזו אישרה את ההצעה והעבירה אותה לוועדת הכספים של הכנסת.

שר המר יבואני הבשר החקוממו

יבואני הבשר מתקוממים נגד השיעור הגבוה של ההיטל, שיגרום לייקור הבשר בלא צורך. בינתיים אין החרם של הרבנות מדאיג את פקירי משרד החקלאות, מכיוון שצריכת הבשר ירדה בצורה דראסטית, עקב הפסקת הרכישות על ידי ערבים.

במדניה

(המשך מעמוד 8)

ספק אם אסר שמע אי פעם על מיקי איתן. אך יש בין השניים תמימות רעים מרשימה.

מה זה, חקירה? בשכונות האחד רונים פירטו עיתוני אש"ף דיווח מפורט על השיחות שהתנהלו בדמשק בין ראשי המישטר הסורי ובין ראשי אש"ף.

אנשי אש"ף דיווחו במרירות רבה על סיגנון הרברים. אמנם נאלץ אסר להשלים עם ערפאת, למרות שזה לא ניתק את יחסיו עם מצריים. אך אנשיו דיברו עם ראשי אש"ף כסיגנון מעליב.

באחת הפגישות, אחרי שפארק קדומי השיב באריכות על רשימת השאלות שהציגו לו הסורים, אמר עבד אל-חלים חראם, סגנו של אסר: "לא הבנתי מילה".

קדומי, ממייסדי פת"ח ואוהד מוש"ב על סוריה, נעלב ואמר: "אם כן, אולי ינסה אחי אל-חוסן".

אל-חוסן, יועץ בכיר של ערפאת, אמר: "מרוע אנתו צריכים להשיב על שאלות? מה זה פה, חקירה?"

החלפת חוק. במהלך השיחות התברר מהו הדבר המעורר את ההתנגדות החריפה ביותר בדמשק: המגעים של ראשי אש"ף עם אנשי שלום יש-ראליים. שוב ושוב תבעו הסורים לשים להם קץ.

קדומי וחבריו הסבירו כי על המגעים האלה החליטה המועצה הלאומית הפלסטינית, ועל-כן אי אפשר להפסיקם. הוא גם הזכיר כי בישראל נחקק חוק מיוחד לאיסור מגעים אלה. אך הסורים התעקשו. הם הבינו כי מגעים אלה נועדו לסלול את הדרך לשלום בין ישראל והפלסטינים, ולכך מתנגדת סוריה בחריפות.

גם מבחינת המניע, יש זהות רבה בין אסר ואיתן.

פרשות

אבירי השולחן העגול

עורך הדין נאשם בפלילים, אבל השולחן כבר איננו

שולחן הישיבות הגדול של עורך הדין יגאל ארנון הפך כמעט לכוכב מישפט הפגישה הלילית. רבות דובר על אורכו של השולחן (3 מטרים), רחבו (מטר וחצי) על צורתו (אואולי) ועל סדרה הישיבה של האנשים סביב השולחן, בעת הפגישה הגורלית, בערב של 8 בינואר 1986.

השולחן היה עד לשיחה של שלושת עורכי הדין — יגאל ארנון, רם כספי ושרגא בלור — שישב ליד השולחן, עם העד העיקרי אלברט אוולא, שישב ליד מעבדו דאן, יורם בן-עמי. לידם ישבו תורה הכנסת שלמה עמר, ירדיו, קציני המישטר לשעבר אביטל למי ברטיק ואהרון יקים, וחבר אונד יוסי הוכמן.

אלברט אוולא צייר עבור בית המישפט את צורת השולחן ואת סדר ישיבתם של המשתתפים. העולם הזה רצה לצלם את השולחן המקורי וביקש את רשותו של יגאל ארנון. אלא שאז התברר כי קרה מה שקרה כנדיחה המפורסמת על הבעל, שחזר הביתה ומצא את אשתו שוכבת עם גבר על הספה שבסלון, והוא שרף את הספה. ארנון הספיק מאז המיקרה להיפטר מהשולחן שסיבך אותו בצרה צורה. "היום יש לי שולחן חדש משיש", גילה עורך הדין להעולם הזה.

הסתבר בעל עבר ביטחוני

יוסף זינו, בעל עבר ביטחוני ידוע כנורעות הביטחון, נקלע לקשיים. קבוצת חברים אישיים, ביניהם קציני המישטר והלשעבר יצחק תלוי וצבי וולף, וכן אלי תבין, הילוו לו כספים בניסיון לחלצו, אולם נראה כי גם כספים אלה אבדו. זינו הוא בעל משק חקלאי במיגדל, ומיספר חברות כלכליות.

הקיצוזים של שרון

שר החקלאות והמיסטר אריאל שרון הורה למישרדו לממן הגנה מיספית לעובדי המישטר באמריקה, מנחם שפי, שהסתבר מישפטית בעניין פרטי. ההוראה ניתנה בניגוד לנוהל ולחוק, מבלי שתעבור את הצינורות המקובלים, ולמרות שלא מדובר

שר שרון מימון הוצאות מישפט

בהסתבכות בענייני עבודה. השר הורה לשלם לעורך הדין רב וייסגלס 80 אלף דולר על חשבון טיפול בפרשה. עורכי הדין אמריקאים הרימו גבה לשמע סכום הענק ששולם כמקדמה. בארצות הברית, שבה גם אלף דולר נחשבים ככסף רב, אין משלמים על תיק פשוט כזה יותר מכמה אלפי דולר, בסך הכל.

וייסגלס ייצג את שרון בתביעת הדיבה הפרטית שזה הגיש נגד השבעון האמריקאי טיים. המישפט הסתיים בניגוד לרושם שנוצר בארץ, בהפסד התביעה, שלא הצליחה להוכיח כי לטיים היתה כוונת זיוון בפרסום. בלא הוכחה זו לא ניתן באמריקה לזכות בתביעת דיבה, ולכן שרון לא זכה בכל תגמול כספי, ולא בכיסוי הוצאות פרקליטיו.

לאחר מכן הגיש שרון תביעה מקבילה בישראל, שבה חוקי הדיבה מורשים הרבה יותר, ולא צריך להוכיח כוונת זיוון. טיים העדיף להתפשר בישראל ושילם לשרון פיצוי בסכום שאינו עולה על 100 אלף דולר. סכום זה היה רחוק מכיסוי הוצאות המישפט, שעברו חצי מיליון דולר, בעיקר לעורכי הדין האמריקאים. שרון אסף תרומות מחברים, בעיקר ממשולחם ריקלים ומאריה גנבר, לכיסוי הוצאות המישפט באמריקה. וייסגלס סיפר למקורביו כי את רוב הכסף העביר לעורכי הדין האמריקאים, המטפלים בשפי.

הסתבכות במימון "קול אמריקה"

פרויקט הקמת תחנת קול-אמריקה נפסק זמנית. הסיבה: חקירה באמריקה של קשר לא-חוקי בין הגוף הממשלתי ובין מישטר הארכיטקטים האמריקאי שזכה במימון לתיכנון הפרויקט. הפסקת הפעילות גרמה לחששות חמורים בין הגופים הישראליים, שקיבלו על עצמם עבודות בישראל, ושנערכו לקראתן.

"אזורים" הסתלקה מפרויקט הרצליה

חברת אזורים החליטה שלא לגשת למימון של עיריית הרצליה להקמת מרינה בחוף העירייה. אזורים סבורה כי אין כדאיות כלכלית לפרויקט. המימון ביקש מממן בהיקף של 20 מיליון דולר, שיקח על עצמו יבוש קטע מהים והקמת מרכז מיסחרי ושכונת ילדות כשטח המימון, נוסף על הקמת המרינה.

כפנמה. בנק לאומי מפעיל סניף בנק לכל רבר בפנמה והשאיר שם את הפיק דונת של מפקידים בנק. אמריקאים רבים נוהגים להפקיד כספים בבנקים הרשומים בפנמה, כדי להימנע מי תשלום מס על הריבית. כמעט כל הבנקים בעולם פתחו סניף בפנמה, אולם כמעט כולם רק רשמו חברה מקומית, ונמנעו מהקמת סניף בפועל. גם הבנקים הישראליים, דיסקונט והפועלים, עשו כך. מכיוון שבבנק היה חכם מכולם, הוא נפגע עתה מהיראות ממשלת פנמה על הקפאת הפער לזות של הוצאת כספים מפנמה. ברור הוריע למפקידים רבים כי לא יוכל לישלם להם את הריבית על פיקדונות, או להחזיר להם את הפיקדונות, עד לשינוי ההוראה בפנמה.

יפת סייע לליבוניץ

ארנסט יפת סייע לקבוצת שוקי ליבוניץ בגיוס חבילת המימון לרכישת חברת דינרס-כאל בסכום של 18 מיליון דולר. יפת מנע מעיסוק בבנקאות, בגלל הסכסוך הפרישה שלו עם בל"ל, שבו התחייב שלא לעסוק בבנקאות במשך שלוש שנים. הייעוץ לקבוצת ליבוניץ אינו סותר הסכם זה.

בנקאי יפת ניוס חבילת מימון

"לאומי" תקוע בבנומה

לקוחות של בנק לאומי באמריקה נפגעו מההתפתחויות הפוליטיות בעלי המקום היו טענות חמורות כלפי טולנאי, והדיווח אותו מניהול המיסעדה. הם התחילו בהליכים נגדו. טולנאי בא ארצה לשיחות עם חבריו, ביניהם ג'ון לוי, יחזקאל אסלן, ומשה ארביב, וניהל מגעים עם הבעלים. באחרונה גילע להסכם, שלפיו יוותר על חלקו בלא תמורה, והם יפסיקו את ההליכים נגדו. ליפסון מתכוון עתה לתבוע מהבנקים 15% ממניות המיסעדה שהוכסחו עליו.

להנהלת הרשות אין סמכות למידע בחקירות

היועץ המישפטי לממשלה הגיש חוות דעת ליו"ר רשות ניירות הערך, אריה מינטקביץ, שבה קבע כי נושאי החקירות שמנהלת הרשות כפופים מיצועות לפרקליטות המדינה, וייעשו באמצעותה. לחברי הנהלת הרשות אין, לכן, כל זכות לדעת מה חוקרים בשם הרשות. הנושא הועלה בהנהלת הרשות על ידי חברי הנהלתה, עורכי הדין בצלאל בנדור, שביקש מידע לגבי חקירה מסוימת, שמנהלת הרשות לפי העיתונות. מינטקביץ סירב למסור מידע, ואו ביקש בנדור לדעת האם אימסי רת המידע לחבריה הרשות מעוגן בחוק, ואם כן האם הדבר פוטר אותם מאחריות ציבורית בנושאי החקירות. עתה הגיעה חוות הדעת של היועץ המישפטי לממשלה, שממנה ברור גם כי אין לחברי הנהלת הרשות כל אחריות לגבי חקירות הרשות.

פשרה ב"סיידואקר": שראלי יוצא, אחר נכנס

כמיסעדה הגיס סיידואקר נניו יורק הגיעו להסדר בין המנהלים והבנקים של המקום. המיסעדה היתה כמעט נכשלת משקיעים יהודיים, שהשקיעו חצי מיליון דולר במומן, ושהתחייבו לתשלומים של עוד 700 אלף דולר לבעל הקודם, אר"ני בנסון. יוצגו על-ידי ר"ב ברט טולנאי, ישראלי לשעבר, שקיבל 37% מהמניות. את המקום ניהל אריה ליפסון, בעל רשת המיסעדות סיפארי בישראל. לבעלי המקום היו טענות חמורות כלפי טולנאי, והדיווח אותו מניהול המיסעדה. הם התחילו בהליכים נגדו. טולנאי בא ארצה לשיחות עם חבריו, ביניהם ג'ון לוי, יחזקאל אסלן, ומשה ארביב, וניהל מגעים עם הבעלים. באחרונה גילע להסכם, שלפיו יוותר על חלקו בלא תמורה, והם יפסיקו את ההליכים נגדו. ליפסון מתכוון עתה לתבוע מהבנקים 15% ממניות המיסעדה שהוכסחו עליו.